

בראתי יצר הרע ובראתי לו

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE **ONLINE TO VIEW ARCHIVES.** STORIES, ARTICLES OF INTERES OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG

> OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת נח – ב' דראש חודש מרחשון תשפ"ה

Shabbos Kodesh Parshas Noach - November 2, 2024

ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען. שלשה

אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ (מ-הים) - הערכה ראויה לילד ישראל ויהיו 'ויהיו בסדרי המקראות מתעוררת תמיה, כי המקרא הראשון ויהיו Π בני נח' וגו' נצרר לעניו הסיפור הנ"ל האמור בסמור. כי כל הנזכרים בזה המקרא היו זעורים בהנעשה עם נח וכפי שיחזה הקורא בתורה. אך תוכן המקרא שלאחריו נראה מיותר או כעומד שלא במקומו. כי מבלי שיאמר הכתוב ש'מאלה נפצה כל הארץ' תגלה הדבר לעיני ההוגה בהמשר הפרשה להלז. כשמפרטת התורה כל משפחות האדמה צאצאיו של נח. ולמה היה צורר לייתר מקרא שלם לכר? וגם אם ראתה תורה איזה צורך להדגיש את הדברים. מז הראוי היה להעמיד את האמור להלן סמור לענינו כשמתחיל למנות את צאצאיהם. ולא כאז כשתיכף לאחר מכז מתחיל לדבר זקורותיו של נח. וכל המתבונז רואה שהדברים נאמרו כעירוב עניז בתור עניז.

וי"ל שלכר נכתב מקרא זה תיכף להזכרת צאתם מן התיבה. כי רצתה התורה ללמדינו איר עלינו להעריר ילד קטו שזה עתה נולד להוריו. כי אלו השלושה היו בצאתם מז תיבה כילדים הנולדים מחרש. כי כל העולם היה שמם ואלו יצאו מז התיבה לאוירו של צולם כחדשים מקרוב באו. ורמזה לנו התורה להתבונז בהנעשה אז בצאתם מז התיבה כי אכן אז יצאו רק שלושה אנשים בלבד, אבל לבסוף נפצה כל הארץ מהם, ומזה עלינו למוד מה טמוז בילד רך הנולד שזה עתה יצא לאוירו של עולם. שגם אם לעת עתה נדמה לנו שאינו כי אם קטו וחלוש ביותר. אבל ברבות הימים יתגדל ויהיה לאיש ויבנה את ביתו ויזכה להמון צאצאים, כפי שעינינו רואות כהיום שכשמסתלקים מן העולם זקנים האריכו ימיהם, מונים משפחותיהם בין אלף לאלף וחמש מאות נכדים ויותר.

הכרה זו נחוצה היא לכל הורה ומחנר, עליהם לדעת שאיז הם מחנכים רק אותו בז

מבית ומחוץ בכפר ... (ו-יד) - לימוד נפלא מבניז התיבה

יעשה לך תבת עצי גפר, אמר רב הונא בשם רבי "עשה לר תבת עצי גפר, אמר רב הונא בשם רבי" 'סי, מאה ועשרים שנה היה מתרה הקדוש ברור הוא בדור המבול. שמא יעשו תשובה. ביוז שלא עשו תשובה, אמר לו: עשה לך תבת עצי גפר. עמד נח ועשה תשובה ונטע ארזים. והיו אומריז לו. ארזים אלו למה? אמר להז. הקדוש ברור הוא מבקש להביא מבול לעולם. ואמר לי לעשות תבה, כדי שאמלט בה אני וביתי. והיו משחקין ממנו מלעיגיז בדבריו. והיה משקה אותן ארזים והן גדליז. והיו אומרים לו: מה אתה עושה? משיב להו כעניו הזה. והיו מלעיגיו עליו. לסוף ימים קצצו והיה מנסרו. והיו אומרים לו: מה אתה עושה. ואומר להן כך, והיה מתרה בהן. כיון שלא עשו תשובה. מיד הביא יָליהן מבול, שנאמר: וימח את כל היקום", ע"כ. וכבר הק' המפרשים על דברי המדרש, מדוע הוצרר נח לנטע ארזים. לבנות את התיבה. למה לא היה יכול למצא ארזים שהם בבר נטוע ועומד? ולא עוד. אפילו אם נימא שנח לא היה יכול למצא אזרים שהם כבר נטוע. מ"מ למאי נוגע זה כלל באיזה ארזים השתמש נח לבניז התיבה?

ונראה בעזהי״ת לבאר דברי המדרש, דהנה אנשי דור המבול, השחית דרכם, בעבירות

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (14)

Renters/Landlords. Before the Yamim Tovim, we discussed

monetary halachos regarding a landlord and tenant, including

obligations regarding the condition and maintenance of premises

and ongoing maintenance. We now move to a different section

Laws of Vehicles. If one is driving a vehicle and causes damage

by hitting something, it is not the same as when one's cow would

damage another person's property or body, and all the relevant

halachos, but rather it is similar to the halachos of "Adam

Hamazik." This is because the person is controlling the

movements of the car and it is as if he is using his own strength

(כחר). Usually there is a slight element of negligence [not an *ones*

gamur and thus the driver has to pay in full. When a person parks

his car, he has to do so legally, in places made for parking, and in a

way that others who are backing out can do so freely without

risking hitting him. This is especially relevant in shul and school

Question. Reuven parked his car improperly, making it difficult

parking lots where people are often in a hurry to get in and out.

relevant to vehicles, both to damage done and borrowing cars.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס

for Shimon to get out of his space. Shimon came out of Shul and tried to edge his car out harmlessly but ended up damaging Reuven's car. Does Shimon have to pay for the damage?

Answer. If someone blocks my path with his objects, I am not allowed to deliberately damage them (1). If I unwillingly broke something walking in or out, I am patur. Here, Shimon tried to avoid the car and wasn't able to, so he is patur. Shimon is not obligated to sit and wait until Reuven moves his car and loses time and/or money by waiting, because of the negligence of Reuven.

Question: Reuven threw a glass jar into an area where cars drive and park, and did not clean up the sharp pieces of glass. Shimon drives there and damages his tires. Does Reuven have to pay?

Answer: Reuven did an *aveirah* by leaving the glass shards there (2). Nevertheless, he is exempt from paying. Even though most of the laws of damages in Choshen Mishpat are full of sound human logic, in a few cases there are halachos that may not be understandable to us. The *Torah* rules that a pit (בור) and similar types of objects that are left around are only obligated if an animal was damaged, but not if items were damaged.

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – בבא בתרא קכז.

שבת on the 8th day if it falls out on ברית מילה says that a ברית מילה says that a ו' שיזבי [™] "צומטום - מילה בשבת on the 8th day if it falls out on ברית מילה Even though we learn that מילה בזמנה learns that the pasuk העזריע וילדה שבת פולב. דוחה שבת פולב. דוחה שבת פולב learns that לישוזבי. "נביום השמיני" from the pasuk ושבת פולב. דוחה שבת פולב. to be אות אונמטרם, the baby must be recognizable as a male from birth. Since this מילה to be מילה, teaches us that in order for מילה to be אומטרם, the baby must be recognizable as a male from birth. Since this from birth, he is excluded from this לימוד. The **ra"x אולוליה** that it's a מולוליהת: אורנו בשבת. ויש אוסריו" :מחלוקת אורנו בשבת ויש אוסריו" :מחלוקת ז'ד, רסג י'ז brings לימוד.

The Gemara [עירובץ] discusses if traveling on Shabbos above 10 Tefachim from the ground (flying, boat) would be restricted by the The Gemara brings a story where someone gave a shiur on Shabbos in the Bais Medrash in פומפדיתא and סורא on the same Shabbos Considering they are so far from each other, the *Gemara* assumes that it must have been אליהו הגביא who flew from one place to another, so we see that one may travel out of the מרום by flying. The Gemara suggests that this מנגיד שיעור might have been a שוד (demon) so the question remains unresolved. Consequently, we pasken לחומרא and one may not travel ביתחום even if he is traveling 10 tefachim above the ground.

דא (או"ח ס' רצה שיבוא writes: ב"מ writes. (הגו להזכיר אליהו הנביא במוצאי שבת להתפלל שיבוא ויבשרנו הגאולה.". The ב"מ writes ב"מ and quotes ב"מ and quotes ב"מ שיבוא ויבשרנו הגאולה." the above, that traveling above 10 tefachim on Shabbos is a ספק איסור תחום, so אליהו can't travel on Shabbos, so immediately after Shabbos is over when he may come. we mention his name and pray that he arrives speedily. The אליהו מים או בח"ז. ליקונטים ס' צחו **חתם סופר** in asks. if אליהו asks. if אליהו ווח"ז. ליקונטים ס' צחו חתם סופר ווח"ז. the תחום, why by a ברית מילה on *Shabbos* do we set a seat and say "הה הכסא של אליהו". He can't attend anyway! The *Chasam Sofer* answers that it was only the אליהו do upon that ascended to heaven and it is that neshama that attends a Bris. This neshama is not governed by the halacha of our world. When אליהו comes to announce Moshiach's arrival, it will be in the אליהו that was left behind. It is this bodily form that is restricted by the בחרם. Hence, his announcement can't be made on Shabbos (above הרוב), but his neshama can attend a Bris.

that this is the reason we don't say ליל שבת ויו"ט on קידוש לבנה, because (על פי קבלה) brings the ש**פר אגודה brings the סי**עח] שו"**ת רמ"ע מפאנו**) when that is in heaven, it is as if we are going הידוש לבנה and are מקבל פני השכינה and are קידוש לבנה that is in heaven, it is as if we are going קידוש לבנה but doesn't approve of it. He says the reason is that people should be home with their families on Friday night and it's "לאו אורח ארעה" to be out.

(1) שו"ע חושן שפט שעח:ו (2) שם טויג

הוא היה אומר

Rabbi Dovid Yisroel Ber Kaufmann zt"l (Reflections of Redemption) would say:

יבשנת שש מאות שנה לחיי נח ... נבקעו כל מעינות תהום רבה"'' - "In the six hundredth year of Noach's life ... all the wellsprings of the great deep burst forth and the windows of heaven opened." The **Zohar**, the fundamental work of Jewish mysticism, explains the esoteric meaning of the posuk as follows: In the six hundredth year of the sixth millennium the gates of wisdom above and wellsprings of widsom below will be opened; the world will then be prepared to enter the seventh millennium."

A Wise Man would say:

"The friend in my adversity I shall always cherish most. For I can better trust those who helped to relieve the gloom of my dark hours than those who are so ready to enjoy with me the sunshine of my prosperity."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

ONLY

"ONLY a Real Connection With Hashem Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel !!) 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

Mazel Toy to Meir & Shani Amsel on the birth of a baby boy, and to the Amsel/Safrin grandparentsandfamilies. יה"ר שתזכו להכניסו לבריח

מולד חודש חשון: פרייטאג (יום ו') פיט 14 חלקים

או תלמיד בלבד. כי אם אותו ואת כל הצאצאים שיתרבו על ידו ברבות הימים. כי זה החינור שהם מעניקים אותו יחדיר זה הנער ברבות הימים לבניו ולצאצאיו אחריו. וכשהאב והמחנר יתבוננו ויבינו איזה עולמות הם בונים בחינוכו של הנער העומד מולם, כלומר. הם יבינו שבאותה שעה שהם מחדירים בו יראה ואהבה הם מרבים פעלים להקב"ה עד סוף הדורות. תהיה גישתם לעבודתם בצורה נכונה יותר. וישקיעו בהם את מיטב כוחותיהם. כדי להנחותם בדרד הישר והרצוי. ובמידה שאחדים מתלמידיהם יתקשו בלימודיהם, ישקיעו יותר ויותר בכושר ההסברהעד שיתקבלו הדברים על דעת התלמידים. כי יבינו שמתוך כך מחבבים את התורה על תלמידיהם. ועי"ז יזכו גם התלמידים להנחיל חיבה זו לבניהם ולצאצאיהם אחריהם.

וכמ"כ אם יהיו ביז התלמידים כאלו שלא יתנהגו כראוי. לא יתנו לרגשותיהם לעשות את שלהם. מבלי להתבונן היטב האיך עליהם להגיב באופן שיהיה זה תועלת להתלמיד, כי לפעמים כשתלמיד עושה איזה עוולה, מתעורר הרצוז להוכיחו או להכותו כדי להכאיב את הגוף או הנפש. כי המחשבה השטחית אומרת שאם ידע התלמיד שהנהגה שלילית כרוכה בכאב ישתדל להתנהג כראוי. אולם לפעמים איז זה 'חינור'. כי התלמיד לא יתחכם על ידי זה להביז חומרת מעשיו. ולא ימנע מתעלוליו רק מאימת רבו. ולכז כשמדובר בתלמידים מוכשרים וגבוניםשיכולים להכירבחומרת מעשיהם. עדיף להסביר להם בניחותא כמה אוילים הם מעשיהם. עד שמעצמם לא ירצו שוב לסור לתקלתם. ומעתה יהיה לרבם זכות בהליכותיהם הישרים וגם בהליכותיהם של בניהם ודורותיהם לאורר כל ימיהם ושנותיהם.

ואשרי המחנכים שזוכים לראות ברכה בעמלם. כי אי אפשר לדעת מה יולד יום. ואפשר שאותה האהבה שחדרה זה עתה בלב הנער תגרום מהפכה של קדושה בקרב העם הישראלי בעוד כמה וכמה דורות בו בשעה שהמלמד או האב כבר יהיו בעולם שכולו טוב, ומעשיהם הטובים יעשו עדייז פירות.

החמורת שבתורה. וחטאו בגילוי עריות, ובעבודה זרה, ובגזילה, ובעוד כמה עבירות רעות. ועל הני עבירות יש תאוה גדולה עד מאוד. כמו שאמרו חז"ל שגזל ועריות. נפשו של אדם מחמדתו. ומתאוה להם. ווגם יש תאוה גדולה לעבוד עבודה זרה. אבל כבר בטלו חז"ל אותו יצר הרע.] וא"כ. על הני עבירות קשה מאוד מאוד לעשות תשובה. ומשום הכי. בא נח ונטע ארזים. כדי לבנות את התיבה. ויש לימוד נפלא מזה. דהנה משעת הנטיעה עד שעת קצירה צריר הרבה הרבה זמו. שארזים אינו גדילים ביום אחד. ומזה אנו יכולים ללמוד האופו לעשות תשובה. דמי שהוא בעל עבירה, ועושה כל הני עבירות רעות, אה"נ להיות בעל תשובה גמורה ביום אחר, זהו דבר קשה מאוד. אבל אם מתחיל לעשות תשובה, ומתחיל ללחום עם יצרו, ובכל ויום ויום יוסיף עוד לעשות הטוב בעיני ה', במשך הזמן יהיה בעל תשובה גמורה. וזהו ממש כמו הארזים שאינם גדילים ביום אחר. אלא במשר הזמן גדילים קצת קצת. ואחר זמן מרובה יש אילן גדולה.

ומטעם זה, יש לבאר מדוע הקב"ה נתנה זמן ארור של "מאה ועשרים שנה". לאותו דור לעשות תשובה, והדבר צ"ב מדוע הוצרך זמו ארוך כ"כ לעשות תשובה. ואפשר שהטעם משום. דכמו שצריך זמן רב לגדל ארזים. כ"כ צריך זמן רב להיות תמים במעשיו.וק"כ שנה הוא כל ימי חיי האדם - והיינו להיות תמים במעשיו. אפשר שצריר כל ימי חייו.

מעשה אבות סימו

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מו המבול ... (ז-ז)

Although Noach had great faith in *Hashem* and followed His every command under a great deal of pressure and mockery, he nonetheless maintained a flaw in his *Emuna* and for that reason waited for the waters of the *mabul* (flood) to almost literally push him and his family into the *Teiva* (Ark). While *Chazal* derive this from the *posuk*, it seems almost incredible. Noach would now at the last minute somehow hesitate? Shouldn't he have run into the *Teiva* with glee? **R'Y**. Dov Krakowski shlita explains that while Noach listened to Hashem's instructions and built the ark, collected the animals, and prepared the necessary provisions, he still lived in a world of routine. This world of routine was so powerful that it (almost) overpowered his trust in *Hashem*. Noach somehow allowed routine rather than his faith in *Hashem* to take charge. Noach couldn't imagine the flood actually coming and thus denied it until he no longer could.

In this vein, the **Ziditchover Rebbe** shlita, tells over the following story about the importance of elevating oneself above the routine: One Friday afternoon, a man entered the study of the renowned **Tchortkover Rebbe, R' Yisroel Friedman** zt"l, with a request that was very common in those days.

"My son was drafted into the army. We are devastated," the man began. "However, we do have a way out. On Sunday, we have an appointment with a doctor who will declare him unfit for service. This way he will be spared certain misery, perhaps even death in that terrible army. Rebbe," he asked, "I need your blessing that he will evade the draft."

The Rebbe quietly told the man that Shabbos was nearing and he could not concentrate on blessings. The man should return to him on Friday night after his tisch and he will see him then. The man did so. After most of the chassidim had left, the man repeated his request, almost verbatim. Again the *Rebbe* was non-committal. "Return to me after the *Shacharis*." Unperturbed, the man noted that he would really like to resolve this matter before Sunday morning.

Shabbos morning, after davening, the man approached the Rebbe again. Calmly he repeated the predicament. "Sunday morning, I am going to a doctor who will falsely declare my son unfit for military service. Please pray that we will evade conscription." The Rebbe was not moved. Again, he deferred until the afternoon. At the third Shabbos meal, the scene repeated itself yet again, precisely the way it had the previous three times. "I understand that you are leaving Sunday morning. Come back to me late Saturday night," said the Rebbe. "By then I will have an answer for you."

All this time, the *Chassidim* were shocked, their curiosity was piqued. They had never seen their *Rebbe* so reluctant to mete out a blessing, especially when it was one that would save a Jewish soul from the frightful Polish army,

On Motzei Shabbos, a large crowd gathered as the man approached with his request. Frustrated and disgruntled, the man, once again, repeated his story, almost verbatim, for the fifth time. Staring at the *Rebbe*, he waited for a response.

Immediately, the *Rebbe* sprung from his chair and began to shout. "What are you asking me? Why should one even try to evade the service of our wonderful country? How dare you ask for a blessing of that sort? Your son would make a fine soldier for our country. I wish him the best of luck in the army!" The man quickly scurried from the room and left town.

The *Chassidim* stood shocked and bewildered. Never had they heard such an uncharacteristic outcry from the *Rebbe*.

"I will explain," said the *Tchortkover*, "The man was an obvious fraud. He had no son, and if he did, he wanted him in the army. He was sent by the government to test our loyalty. Boruch Hashem, we passed the test."

"But, Rebbe!" cried the Chassidim, "how did you know? What gave him away?"

"Simple," explained the Rebbe. "I watched the level of intensity. From the moment he met me until tonight there was no increase in intensity nor any sort of feeling of desperation with each request. The moment I heard his request tonight and it contained no more passion or desperation than his first request on Friday night, I knew he was a fraud."

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAPTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN THE WEEKLY WE WEEKLY WE WEEKLY WE WEEKLY WE WEEKLY WE WEEKL

on any other *Shabbos* of the year, being that it now falls out on Parshas Noacha connection must be there.

Yeshaya HaNavi's opening words describe how Hashem declares heaven His throne and earth a "footstool" wondering where a house could be built for Him on earth that could withstand the awe-inspiring power and holiness of the shechina. The question begs to be asked: if Hashem does not believe that the world could withstand his holiness, then why have Klal Yisroel attempt to build a house for Him altogether?

Chazal note that it took well over 400 years from the time Klal Yisroel came into Eretz Yisroel until Shlomo HaMelech

The Haftorah of Shabbos Rosh Chodesh discusses the actually completed the construction of the Bais HaMikdash. grandeur of *Hashem*, and while we may read this *Haftorah* partly because the world was meant to observe and see *Klai* Yisroel busying themselves with its construction in the hopes that they will recognize the true mastery of *Hashem*.

Furthermore, **Rashi** tells us that even though *Hashem* could have saved Noach in many other ways, *Hashem* burdened him with constructing the Ark for 120 years so that he could help the people around him repent and avoid the flood.

Perhaps, the two are linked. *Klal Yisroel* is meant to be a light unto the nations and a shining example of what a human being is meant to be. We are supposed to put our heads down and do the work *Hashem* wishes from us, and through our seemingly mundane actions, the world will become a better place

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

In the aftermath of the מבול *Hashem* promised that the seasons, night and day, will not cease to exist. Things will forever run in their "natural" fashion. The Gemara (Sanhedrin 58b) derives a halacha from this posuk; 'אר"ל עכו"ם ששבת חייב מיתה שנא' "מיב מיתה, אמר רבינא ואפי' שני בשבח." *Reish Lakish* says that a *goy* who keeps *Shabbos* is חייב מיתה. **Rashi** explains that the posuk isn't solely referring to the מזלות, sun and moon but to people as well. They mustn't remain idle for a 24-hour period Ravina says that this prohibition isn't limited to our Shabbos, but even on a random Monday people may not abstain from work.

Why did *Reish Lakish* feel the need to also apply this to all to mankind; the *posuk* is referring to the world, not people. Also, was this edict enforced? Lastly, according to Ravina that it's applicable any day of the week, what is the meaning of this din? If it's only applicable on our Shabbos we can understand it, because Shabbos is reserved specifically for us, Hashem's children. But why should a random Tuesday pose a problem? (see Emes L'Yaakov)

Perhaps the idea is as follows. When *Hashem* created the world, everyone easily recognized His presence, His total command and control over its existence. After the deluge, *Hashem* altered the actual nature of the universe. Now the world would function על פי טבע, the sun would rise and set at predetermined times, after which the moon would appear. A gentile's existence is also a natural one. Therefore, by him not working is the antithesis of his DNA. A Yid on the other hand lives his life שלא ע"פ דרך הטבע. Our entire existence is miraculous. Shabbos is our day with Hashem, where everything ceases to exist and is then created anew. It is in essence, a touch of "מעץ עולם הבא". Thus, we strive to connect with that, while a goy cannot Ravina came along and said that this idea that a person doesn't work on any random day but relies on Hashem to provide him is also a *chiddush* that only us *Yidden* can live by, and therefore אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים". גוי ששבת חייב מיתה.

משל למה הדבר דומה

ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם ... (יא-כו)

משל: The waiting room of the Beis Yisroel of Gur, R' **Yisroel Alter** *zt"l*, was never lacking in action. There was always a constant hustle and bustle, all hours of the day and night, as many people waited for their chance to speak to the Rebbe and benefit from his wisdom. Some needed sagely advice, some a listening ear, and some didn't know what they needed until they received it from the saintly *Rebbe*.

Once, a grandson of a prominent Chassidishe Rebbe was waiting for his turn to speak to the *Beis Yisroel*. After waiting for quite some time, he approached the renowned gabbai, **Reb Chaninah Schiff** z", and whispered, "When you bring me into the *Rebbe*, tell him who my grandfather is."

The *gabbai* replied, "It isn't our custom to do so."

gabbai numerous times so that when he was finally accompanied into the inner sanctum of the Beis Yisroel, the gabbai hurriedly blurted out, "He wants the Rebbe to know that he is a grandson of a certain *tzaddik*."

The Beis Yisroel stopped what he was doing and looked up in surprise, "I should know? He should know!"

נמשל: Every Jew has greatness in him. He should know where he comes from and stand up for his heritage. This is a key to his personal growth. The same is true regarding our inner greatness. We should all know our *yichus*. The *Torah* states: "These are descendants of Terach, Terach gave birth to Avraham." In this way, we are taught where "it all began," with the great Avraham Avinu. We should know that we are descendants of the holy Avos. This awareness should fill our hearts with pride and joy and be a catalyst for us to reach But the young man insisted. He nudged and nudged the greater heights, just as our forefathers led their virtuous lives.

והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים ... (ז-ימ)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

A glorious Yom Tov has passed, and now we must get back to reality without losing all we have gained. The singing, the dancing, the family and friends, all contributed to the atmosphere of zman simchaseinu. But what we achieved more than anything was a relationship with Hashem. After a geshmake Elul, a royal Rosh Hashana, a cleansing Yom Kippur, and an uplifting and inspiring Sukkos, we came to the goal of, "Ata Hareisa Ladaas ki Hashem Hu HaElokim, Ayn od Milvado."

But now, as we read *Parshas Noach*, I am struck by a most fascinating connection. When we think of Noach, we immediately focus on the *Mabul*, the raging waters and destructive power that destroyed the entire world! A tornado, hurricane and tsunami put together, do not come close to the terror and havoc that resulted from the "מנימי" - the waters of Noach.

Sukkos is a time of utilizing water for tremendous simcha. The celebration of the ניסוך המים - pouring water on the mizbeach. was symbolic of the abundance of beracha that we hope and pray Hashem will shower upon us throughout the year. The joy was palpable when the water was being spilled on the *mizbeach* and everyone present felt the great power of water and all that it represents. Water is life sustaining and fills us with joy when it symbolizes the abundance of *Hashem's* blessing. However, water can also be so devastating and damaging that it can destroy the entire world.

A Jew can be compared to water. Every Jew has the power to pour blessings and joy upon the world or chas v'shalom demolish and destroy the world around him. It all depends on how he chooses to use his gifts of speech and action.

At the conclusion of *Chag HaSukkos*, we recite the special prayer for rain. We ask *Hashem* that the water that will fall from Heaven should be a blessing and not a curse; bring life and not death; sustain us and not impoverish us. Let each and every one of us - with our free choice - make sure to shower the world and the people in our lives with blessings and kindness.